

Abstrakt

Tato diplomová práce pojednává o problematice poskytování zdravotní péče nezletilým v České republice. Oblast poskytování zdravotní péče prošla v posledních letech významnou proměnou. Skoro půl století starý zákon o péči o zdraví lidu z roku 1966 byl nahrazen současným zákonem o zdravotních službách a dalšími zákony, které byly přijaty v rámci reformy zdravotnického práva jako reakce na přeměnu tradičního paternalistického pojetí vztahu lékaře a pacienta v pojetí partnerské. Problematika poskytování zdravotní péče byla též dotčena přijetím nového občanského zákoníku, jenž upravuje ochranu osobnosti člověka a zásahů do jeho integrity a zakotvuje smlouvu o péči o zdraví jako jeden ze smluvních typů. Vedle sebe se tak postavily dva zákony – občanský zákoník a zákon o zdravotních službách, jejichž vztah nelze obecně posuzovat na základě zásady *lex specialis derogat legi generali*, nýbrž je na místě na jejím základě posuzovat vztah jednotlivých ustanovení. Pro lékaře tak vznikla nejistota, kterým z daných zákonů stejné právní síly se při poskytování zdravotní péče mají řídit. Nejistota v oblasti zasahující do tělesné integrity člověka, natož do tělesné integrity nezletilého dítěte jako osoby vyžadující zvláštní péči a ochranu je stavem minimálně nežádoucím. Z tohoto důvodu je hlavním cílem této diplomové práce vytvořit ucelený přehled české platné právní úpravy z oblasti poskytování zdravotních služeb nezletilým pacientům a uspořádat podmínky, za nichž je možné zdravotní péči nezletilým osobám poskytnout. Pozornost je věnována zejména procesu udělování informovaného souhlasu, přičemž těžiště práce spočívá v otázce, kdo je oprávněn udělit souhlas s poskytnutím zdravotní péče nezletilému dítěti, zda jeho rodiče či pouze jeden z nich nebo sám nezletilý pacient. V práci není opomenuta ani problematika poskytování zdravotní péče bez souhlasu či problematika případného odvolání souhlasu, odmítnutí péče a dříve vyslovených přání. Prostor je v diplomové práci věnován i konfliktním situacím, které mohou vyplynout z trojstranného vztahu lékaře, nezletilého pacienta a jeho zákonných zástupců, a nástinu jejich možného řešení. V závěrečné kapitole je rozebírána právní úprava poskytování zdravotní péče nezletilým ve Spolkové republice Německo se zaměřením na pojetí informovaného souhlasu a na porovnání české a německé právní úpravy ve zkoumané oblasti.